

NHẬT NHÒA

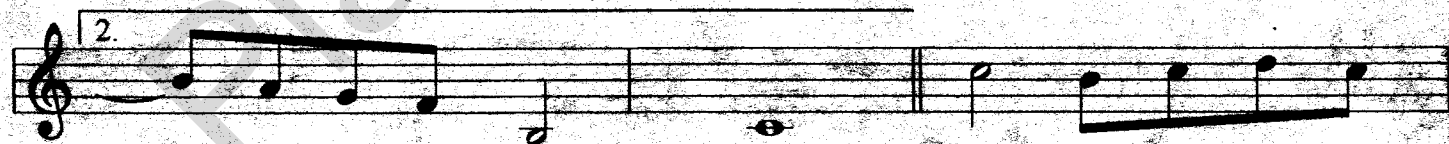
Chiều về quanh hiu từ biệt người yêu muốn nói thật nhiều
(Rồi từng ngày) qua người về miền xa có nhớ thật thà

muốn khóc một chiều sao cũ ngại ngừng! Lệ bỗng rung rung, tình nỡ quay
đắm đuối mù lòa hay đã nhạt nhòa. Còn nhớ hay không dòng nước mệnh

lưng trong chiều hấp hối ôm ấp đêm đêm giấc ngủ mơ coi! Rồi từng ngày
móng con thuyền bến cũ

hát hiu trong chiều thu. Em tại sao em lại

tiếc nước ôi đường đèn dòng sông Seine chứng cuộc tình chúng mình.

Anh tại sao anh bật tiếng khóc trong hôn mê khi cuộc tình từ già!

Tại mình còn yêu, tại mình còn thương đôi mắt lạ thường!

Say đắm thẹn thùng, e ấp ngại ngùng. Ngày ấy yêu nhau! giờ khóc xa

nhau nghe lòng bảo tố thiết tha hay lạ phải?!

LỜI 2

Đường về ngập hương! Gặp lại người thương muốn nói thật nhiều
 muốn khóc một chiều sao cứ nghẹn ngào
 tình bỗng xôn xao, lòng thấy nao nao trong chiều tiếp nối
 le lói trong đêm sáng mộng dịu em
 rồi từng ngày qua, về từ miền xa em nhớ thật thà
 mái tóc mượt mà môi thắm đậm đà
 nặng trĩu đôi vai, tưởng đã người ngoài con thuyền bến cũ
 bỗng dung nghe lòng yêu
 ôi ngờ đâu nay lại thấy bóng em về miền biển xanh xanh chừng cuộc
 tình chúng mình
 sao!? đường em đi lại giá buốt bao cổ liệu trong cuộc tình với vớ
 giờ thì tròn yêu, giờ thì tròn thương đôi mắt lạ thường
 e ấp ngại ngùng giây phút trùng phùng
 ngày ấy xa nhau, giờ hết thương đau trên dòng nước biếc
 ái ân vui triển miên